

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ, ΤΡΑΠΕΖΕΣ, ΙΔΙΟΚΤΗΤΕΣ ΠΟΥ ΑΝΑΖΗΤΟΥΝ ΚΕΡΔΟΣ: ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΜΑΣΤΕ ΤΗΝ ΑΝΑΓΚΗ ΜΑΣ ΓΙΑ ΣΤΕΓΑΣΗ!

Μέσα στην κρίση οι εκμεταλλεόμενοι αδυνατούμε ή δυσκολευόμαστε να καλύψουμε μία σειρά από τις βασικές μας ανάγκες, καθώς η δίψα των αφεντικών για κέρδος δημιουργεί όλο και πιο ασφυκτικούς όρους ζωής για εμάς. **Αποκλειόμαστε από την πρόσβαση στην υγεία, στο νερό, στη μόρφωση, στη στέγαση, στην ενέργεια, στις μεταφορές, στην τροφή, σε μορφές διασκέδασης/ ψυχαγωγίας** καθώς μία σειρά κοινωνικών αναγκών μετατρέπονται όλο και πιο έντονα σε εμπορεύματα, σε νέα προϊόντα για να συσσωρεύει πλούτο η αστική τάξη.

Για να ανταπεξέλθουμε καλούμαστε να δουλεύουμε όλο και πιο πολύ, όλο και πιο ελαστικά, όλο και πιο φθηνά, χωρίς να μας μένει χρόνος για να ζήσουμε όπως θα θέλαμε. Η πραγματικότητα είναι αμείλικτη για όλους και όλες μας: **Την ίδια στιγμή που οι μισθοί και οι συντάξεις μειώνονται το κόστος ζωής ανεβαίνει.** Πιο συγκεκριμένα, η ανάγκη της στέγασης γίνεται ένας όλο και πιο δύσκολος στόχος για να καλυφθεί: Εξωφρενικές τιμές στα ενοίκια, ένφια και πλειστηριασμοί ακόμη και για όσους έχουν μόνο ένα σπίτι στο οποίο διαμένουν. Η επέλαση κράτους και κεφαλαίου ωθεί αμέτρητους ανθρώπους στο περιθώριο, χιλιάδες είναι οι άστεγοι που κοιμούνται σε χαρτόκουτα, ενώ ακόμη περισσότεροι οι μετανάστες οι οποίοι διαμένουν σε άθλιες συνθήκες σε στρατόπεδα συγκέντρωσης και χοτ σποτ. Ταυτόχρονα πολλά σπίτια, είτε υπό ατομική, είτε υπό κρατική ιδιοκτησία ρημάζουν άδεια για να κρατιούνται οι τιμές των ενοικίων στα ύψη.

Ακόμα και σε αυτήν τη συγκυρία όμως, που οι καταλήψεις αποτελούν μία συλλογική ταξική απάντηση στο ζήτημα της στέγασης οι εκκενώσεις συνεχίζονται ενώ αρκετές φορές η διάθεση του κράτους προσκρούει πάνω στη μαχητική και πολύμορφη υπεράσπισή τους (**Ρόζα Νέρα στα Χανιά, Τερμίτα στο Βόλο**). Οι επιθέσεις όμως σε καταλήψεις δεν περιορίζονται μόνο σε αυτές από τους επίσημους κρατικούς μηχανισμούς. Πραγματοποιούνται και από τα γνωστά τσιράκια των αφεντικών, τους φασίστες, που λειτουργούν συμπληρωματικά στην προσπάθεια καταστολής των καταλήψεων ώστε να εξαλείψουν κάθε πιθανότητα διάδοσης της συγκεκριμένης πρακτικής στους υπόλοιπους καταπιεσμένους.

Μιλώντας για καταλήψεις: Οι καταλήψεις αποτελούν σημεία συνάντησης και αντίστασης των εκμεταλλεομένων, ανοιχτούς χώρους έκφρασης, δημιουργίας, κάλυψης αναγκών με την ύπαρξη αυτοοργανωμένων δομών (όπως βιβλιοθήκες, κουζίνες, τυπογραφία, γυμναστήρια κ.α.) χωρίς να διαμεσολαβεί το εμπόρευμα τη στιγμή που τα πάντα ιδιωτικοποιούνται και περιφράσσονται. Τέλος στην περίοδο που η ανάγκη της στέγασης είναι όλο και πιο δύσκολο να καλυφθεί, οι καταλήψεις στέγης αποτελούν μία λύση που απαντάει επιθετικά στον εκβιασμό του ενοικίου και στους πλειστηριασμούς πρώτης κατοικίας. Οι καταλήψεις αποτελούν, μία μορφή αγώνα και μία λύση κάλυψης άμεσων κοινωνικών και ταξικών αναγκών, που γίνεται κτήμα εκατομμυρίων ανθρώπων ανά τον κόσμο, είτε αφορά εκτάσεις γης (Βραζιλία) είτε αφορά κτίρια που προσφέρονται προς στέγαση και κάλυψη μίας σειράς βασικών αναγκών

(Ιταλία,

Ισπανία).

Μέσα σε αυτή την περίοδο, που βρισκόμαστε σε μία άνευ προηγουμένου συνθήκη ηττοπάθειας, μοιρολατρίας και παραίτησης, η οποία αναπάντεχα συνοδεύεται από υποχώρηση των αγώνων και των αντιστάσεων είναι ριζοσπαστικό ακόμη και το να αγωνίζεται κανείς για την ίδια του την επιβίωση μέσα στον καπιταλισμό. Και είναι ριζοσπαστικό γιατί ο αγώνας για την κάλυψη των βασικών αναγκών μέσα σε συνθήκες καπιταλιστικής κρίσης χαράσσει πιο βαθιά τις διαχωριστικές γραμμές μέσα στην κοινωνία, μεταξύ πλούσιων και φτωχών, μεταξύ εκμεταλλεωτών και εκμεταλλεομένων.

Μιλώντας για πλειστηριασμούς και εξώσεις πρώτης κατοικίας: Τα τελευταία χρόνια, προαπαιτούμενο για να συνεχίζουν να σώζονται οι τράπεζες με δημόσιο χρήμα, είναι και το να πλειστηριάζονται οι περιουσίες όσων αδυνατούν ή αρνούνται να πληρώνουν το δάνειο, συνθήκη που επεκτείνεται και για χρέη στο δημόσιο. Τα συγκεκριμένα νομοσχέδια, παρά τα όσα κατά καιρούς ισχυρίστηκαν οι εκάστοτε κυβερνώντες, αφορούν **ΚΑΙ τις πρώτες κατοικίες ανθρώπων που**

κινδυνεύουν να βρεθούν στο δρόμο εξαιτίας της αδυναμίας τους να πληρώσουν τους τοκογλύφους του κράτους και των τραπεζών.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα της κρατικής διγλωσσίας, αποτελεί πως μία εβδομάδα μετά τις εξαγγελίες για προστασία κατοικιών αξίας ως 300.000 από τους ηλεκτρονικούς πλειστηριασμούς - που έκαναν οι διαχειριστές της εξουσίας για να αποφύγουν τον σκόπελο των κοινωνικών αγώνων που είχαν μπλοκάρει τους πλειστηριασμούς στα ειρηνοδικεία- το ΕΦΚΑ ζήτησε την έξωση από την πρώτη κατοικία της στον Εύοσμο, γυναίκας 62 χρονών. Η κατοικία ήταν 64 τ.μ. και αξίας 34.000 ευρώ. Βέβαια οι ίδιες οι τράπεζες και συμβολαιογράφοι λίγες μέρες μετά ξεκαθάρισαν πως ουδέποτε η κυβέρνηση πραγματοποίησε τέτοια νομοθετική ρύθμιση και οι εν λόγω κατοικίες δε θα πλειστηριαστούν χαριστικά από αυτούς για ένα μικρό χρονικό διάστημα.

Τέλος και αφού οι μαχητικές ακυρώσεις πλειστηριασμών είχαν φτάσει να συζητιούνται μέσα στα κέντρα αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης που “έδειξε τη δυσaréσκειά της” στην κυβέρνηση, αυτή με τη σειρά της τα βρήκε με τους συμβολαιογράφους για τα μέτρα ασφαλείας που διεκδικούσε η πιο συντηρητική μερίδα τους για να ξεκινήσει τους πλειστηριασμούς -πλέον- και ηλεκτρονικούς.

Σε αντίθεση με τους μεγαλοκαπιταλιστές που πτωχεύουν τις εταιρείες με τους δικούς τους όρους και στέλνουν εκατοντάδες εργαζομένους στην ανεργία, που αρνούνται με το έτσι θέλω να καταβάλουν ασφαλιστικές εισφορές για τους υπαλλήλους τους, που παίρνουν όσα δάνεια θέλουν χωρίς να τα ξεχρεώνουν ποτέ, που αλλάζουν επωνυμίες επιχειρήσεων γλιτώνοντας τις μηχανές και τους χώρους δουλειάς από τις κατασχέσεις (γιατί πέρα από την “επικάλυψη” των κομμάτων, νομοθετεί και ασκεί εξουσία μόνο το κεφάλαιο), χιλιάδες εργάτες και φτωχοποιημένοι/ άνεργοι από τα μικροαστικά στρώματα βρίσκονται ένα βήμα πριν την έξωση για να σωθούν οι τράπεζες, οι εφορίες, τα ασφαλιστικά ταμεία.

Την ίδια στιγμή τα νοίκια, όχι μόνο δεν πέφτουν ακολουθώντας τις τσέπες και τις δυνατότητες των ενοικιαστών, αλλά αυξάνονται, ακολουθώντας την απληστία των “εισοδηματιών” ιδιοκτητών. Μια απληστία που ακόμη δεν έχει συναντήσει απέναντί της μία συλλογική μορφή απάντησης με απεργίες πληρωμής ενοικίου και γερές συλλογικές αυτομειώσεις. Οι ενοικιαστές στεκόμαστε ο ένας δίπλα στον άλλον, μαθαίνουμε τα δικαιώματά μας και δεν φεύγουμε από το σπίτι όποτε καπνίσει στον ιδιοκτήτη, πιέζουμε για μειώσεις στο νοίκι ειδικά αν γίνεται να το κάνουμε σε συνδυασμό με τους άλλους ανθρώπους που μένουν σε άλλα σπίτια του νοικάρη, στήνουμε συνελεύσεις γειτονιάς για να δώσουμε τον αγώνα μας όλοι μαζί και να ρίξουμε τις τιμές για όλο και περισσότερους.

Ο αγώνας για τις ανάγκες του προλεταριάτου και ευρύτερα των φτωχοποιημένων κοινωνικών στρωμάτων, αποτελεί πεδίο συνάντησης της κατακερματισμένης κοινότητας της τάξης μας αλλά και πρόσφορο έδαφος για να συναντηθούν οι επιμέρους καταπιέσεις και οι αρνήσεις μεταξύ τους και να συγκροτήσουμε ένα οργανωμένο ταξικό επαναστατικό κίνημα βάσης.

Η μαχητική υπεράσπιση κάθε μικρού κομματιού που χάνουμε από τη ζωή μας μπορεί να οδηγήσει στη διαπίστωση πως τελικά, κάθε καταπίεση συνδέεται με μία άλλη, κάθε μορφή εκμετάλλευσης έχει ρίζα στο ίδιο το εκμεταλλευτικό σύστημα, και πως εν τέλει, μιλώντας ρεαλιστικά, ζωή αξιοβίωτη μπορεί να είναι μόνο μια ζωή χωρίς κράτος και κεφάλαιο όπου όλα θα είναι για όλους, όπου οι άνθρωποι θα διαχειρίζονται οι ίδιοι τον πλούτο που παράγουν προς όφελος του συνόλου και όχι του κέρδους, όπου δε θα υπάρχει κοινωνική ανισότητα, διακρίσεις, όπου δε θα υπάρχει εκμετάλλευση και πόλεμοι. Τότε και μόνο τότε, όλες οι ανάγκες και όλες οι επιθυμίες του ατόμου και της κοινωνίας θα μπορούν να καλυφθούν. Και για να γίνει αυτό, πρέπει να κάνουμε πιο δυνατή την δική μας κοινότητα, να σταθούμε ο ένας δίπλα στον άλλο και να αρχίσουμε να παλεύουμε για όσα μας στερούν αλλά και για όσα μας αξίζουν. Και ξεκινώντας να ξεκαθαρίσουμε: **κανένας άνθρωπος χωρίς σπίτι, κανένα σπίτι χωρίς ρεύμα και νερό.**

ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΚΑΙ ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΝ-ΜΑΖΙΚΕΣ ΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΝΟΙΚΙΩΝ- ΑΚΥΡΩΣΕΙΣ ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΩΝ ΠΡΩΤΗΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ

ΜΑΧΗΤΙΚΗ ΑΥΤΟΑΜΥΝΑ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΠΙΕΣΜΕΝΩΝ ΣΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ

ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ, ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΙΣΟΤΗΤΑΣ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ

Αναρχική ομάδα Θεσσαλονίκης “Πυρανθός”/ Συλλογικότητα αναρχικών από τα ανατολικά